

ה"ת 47589/05/18 - מדינת ישראל - יאחב"ל - להב 433 נגד ניסים מזרחי, אורי פרץ, ד. עדן תעופה - ח"פ 512426263

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 47589-05-18 מדינת ישראל - יאחב"ל - להב 433 נ' ניסים מזרחי ואח'
לפני: כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת: מדינת ישראל - יאחב"ל - להב 433
נגד
המשיבים: 17. ניסים מזרחי -
20. אורי פרץ -
21. ד. עדן תעופה - ח"פ 512426263
בשם המבקשת: רפ"ק עו"ד ליאור רייס
בשם המשיב 17: עו"ד גיל דחוח ועו"ד גלית רוטנברג
בשם המשיבים 20-21: עו"ד עמית בר-טוב

החלטה

1. לפני בקשה להארכת תקופת החזקת מוצגים ורכוש (יכוננו ביחד: תפוסים) למשך 180 ימים נוספים מיום 17.3.19 (תום תקופת התפיסה הקודמת) [במאמר מוסגר: הבקשה המקורית הייתה להארכת התקופה למשך 90 ימים, ואולם במהלך הדיון, לאחר שנשמעו הערות בית המשפט, תוקנה הבקשה כמפורט לעיל].

2. בתמצית שבתמצית (הואיל ועיקרי הדברים ידועים היטב למשיבים): מדובר בחקירה מורכבת שהחלה באופן סמוי (מטבען של חקירות מסוג זה) והפכה לגלויה בחודש אוקטובר 2017. למשיבים מיוחסות עבירות שעיקרן קשירת קשר לפשע, מתן שוחד, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, הלבנת הון, רישום כוזב במסמכי תאגיד ועבירות מס. העבירות בוצעו לכאורה במסגרת 4 תת-פרשיות. בדיונים קודמים הוארכה בהסכמה תקופת החזקת התפוסים, ואילו הפעם התנגדו המשיבים וביקשו כי בית המשפט יבחן את התשתית הראייתית העומדת בבסיס הבקשה. הטענה המרכזית של המשיבים היא כי חומרי החקירה אינם מבססים את החשדות, ולמצער את עבירת הלבנת ההון המיוחסת למשיבים. מכאן, לטענתם, לא מתקיימת עילה להמשיך ולהחזיק בתפוסים.

3. כן העלו המשיבים טענות פרטניות שעיקריהן יובאו להלן:

המשיב 17:

א. לעת הנוכחית נותרו תפוסים דירת מגורים בבעלות המשיב ורעייתו (להלן: הדירה), וכספים בסך של 256,000 ₪ (יתרת זכות בחשבון בנק), אותם קיבל המשיב בירושה (להלן: כספי הירושה) (במאמר מוסגר: אין חולק על כך שחלקה של אחות המשיב בכספי הירושה, הושב לה בהסכמה).

עמוד 1

לטענת המשיב, אין הצדקה להמשך תפיסת חלקה של רעייתו בדירה. אשר לכספי הירושה, המשיב טען כי בבקשה להארכת תקופת התפיסה מחודש יוני 2018 ציינה המבקשת כי תשיב את הכסף התפוס. לטענת המבקשת, מנגד, הטעות נפלה רק בבקשה האחרונה להארכת התקופה, בחודש ספטמבר 2018, אז לא כללה בשגגה (כך לדבריה) את כספי הירושה ברשימת התפוסים. המשיב הוסיף והפנה לכך שעובר לדיון מיום 24.2.19 בבקשתו להחזרת תפוסים (שנדחתה בהסכמה כי כל טענותיו ישמרו לו לדיון הנוכחי) שב והפנה את המבקשת לטענותיו בעניין כספי הירושה.

ב. כספי הירושה התפוסים הגיעו לידי המשיב רק לאחר מעצרו, ואילו דירת המגורים נרכשה עוד בשנת 2007, לפני ביצוע העבירות המיוחסות לו. נתונים אלה מצטברים לעובדה שהמשיב עבד כשכיר בחברת גילתק, וככזה לא הפיק רווחים מהעבירות המיוחסות לו, משמע אין מקום לחלוט רכוש בשווי העבירות.

ג. המבקשת תפסה רכוש של חברת גילתק, ותפיסת רכושו של המשיב תהווה כפל תפיסה ביחס לאותן עבירות.

ד. שווי התפיסה איננו תואם את פוטנציאל החילוט.

ה. המבקשת הגישה הצהרות סותרות אשר לקצב ההתקדמות בתיק והעברתו לידי הפרקליטות המלווה.

המשיבים 20-21

המשיבים מצויים בסכנה של פשיטת רגל, מה שמצדיק בחינה נוספת של הצורך בהמשך התפיסה, תוך עריכת איזונים ראויים. ישנה הסכמה להמשך תפיסה של מרבית הרכוש שתפוס ברישום ושווי מוערך בסך של כ- 14 מיליון ₪. המחלוקת היא באשר לכספים תפוסים בחשבונות בנק, בסכום כולל של כ- 710,000 ₪.

4. מרבית המשיבים (לבקשה המקורית) נתנו הסכמתם להארכת תקופת התפיסה, כך שביום 8.4.19 התקיים דיון בעניין שלושת המשיבים מושא ההחלטה דנן, במעמד ב"כ הצדדים והמשיבים 17, 20. במהלך הדיון הוצגו דו"ח סודי עב כרס (מחזיק 123 עמודים ונושא תאריך הדיון) ושני קלסרים המכילים חומרי חקירה רלוונטיים אליהם מפנה הדו"ח הסודי. יצוין כי מדובר אך במקצת מחומרי החקירה בפרשה (במסגרתה נחקרו עשרות חשודים ומספר רב של עדים) המחזיקים יחד כ- 250 קרגלים וכמות עצומה של חומרי מחשב. במהלך הדיון הוגש לעיונו של בית המשפט (בלבד) דו"ח מטעם המשיב 17 (סומן גא/1), המכיל הסתייגויות מהחשדות המיוחסים למשיב 17, ותובנות שיש בהן להצביע (לשיטתו) על קשיים ופערים בין העבירות המיוחסות לו לבין היכולת לבססן בראיות. המשיבים 20-21 הגישו אף הם מסמך שיש בו (לשיטתם) להחליש מעוצמת התשתית הראייתית כנגדם (סומן גא/2) - הסכם בין המשיב 20 לבין יורי שקלובר וחברת גילתק.

5. עיינתי במלוא המסמכים שהוגשו. אדגיש כי בחנתי את הדו"ח הסודי וחומרי החקירה תוך שנתתי דעתי למלוא טענות המשיבים, כמו גם לאמור במסמכים אותם הגישו (גא/1, גא/2). לאחר בחינת המסמכים מצאתי לקבוע כי חומרי החקירה מבססים חשד סביר בעוצמה גבוהה ביותר למלוא העבירות המיוחסות למשיבים (לרבות הלבנת הון).

6. שווי העבירות המיוחסות למשיבים מצטבר לכדי מאות מיליוני שקלים, ושווי התפוסים נופל ממנו משמעותית, מה שמצדיק לכאורה המשך תפיסת מלוא הרכוש על מנת לאפשר חילוט עתידי בשווי העבירות (ככל שיוגש כתב אישום וככל שהמשיבים יורשעו בדין), במקרה דנן, בשווי חלק קטן ביותר מן העבירות, בשל היחס בין שווי התפוסים לשווי העבירות.

7. אשר לטענות הפרטניות של המשיבים:

א. העובדה שהדירה מצויה בבעלות משותפת של המשיב 17 ורעייתו איננה רלוונטית בשלב זה של ההליך. אין מדובר במי שנישאו עובר לכניסתו לתוקף של חוק יחסי ממון בין בני זוג, התשל"ג-1973 (להלן: חוק יחסי ממון). בנסיבות אלה, בשלב זה של ההליך בו מדובר בבני זוג המקיימים משק בית משותף, אין מקום לאבחן בין חלקו של המשיב בדירת המגורים לחלקה של רעייתו. לכאורה, שני בני הזוג נהנו מעבודתו של המשיב בחברת גילתק, היינו מפירות העבירות המיוחסות למשיב. מכאן, לעת הנוכחית אין מקום לשחרר מתפיסה מחצית מדירת המגורים.

ב. צודק המשיב 17 בטענתו כי המבקשת התרשלה בכך שכספי הירושה הוחזקו תפוסים חודשים ארוכים בהיעדר צו המתיר זאת. מנגד, לא מצאתי כי מדובר בהתרשלות קיצונית המצדיקה השתתפותה על הציבור, בפרט נוכח הפער העצום בין שווי העבירות המיוחסות למשיב 17 לשווי הרכוש התפוס ממנו (מאות מיליונים אל מול דירת מגורים + 256,000 ₪).

ג. העובדה שהמשיב 17 עבד כשכיר בחברת גילתק, אין בה כדי למנוע אפשרות לחלט ממנו רכוש בשווי העבירות. ראו ע"פ 7701/17 אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל (23.10.17), שם נקבע כי "ניתן לחלט רכוש בשווי הרכוש בו נעברה העבירה, ללא תלות בשאלה האם מלוא שווי הרכוש האמור הגיע לכיסו של הנאשם או שמא בחלקו הגיע לכיסו של אחר" (פסקה 9, להלן: עניין סנדלר). כן ראו ת"פ 16512-08-17 מדינת ישראל נ' קירשנבאום ואח' (גזר הדין בעניינו של דוד גודובסקי, 27.6.18). ניתן לקבוע כי המשיב נהנה מפירות העבירות המיוחסות לו נוכח המשך עבודתו בחברת גילתק בתקופה הרלוונטית.

ד. בשלב זה של ההליך אין מקום לדבר על כפל תפיסה, בפרט כשיש לכאורה פער משמעותי ביותר בין שווי העבירות לשווי התפוסים, גם אם ניקח בחשבון את התפיסה מאת כלל החשודים.

ה. צודקים ב"כ המשיבים בטענתם כי בכל שלב שומה על בית המשפט לבחון את הצורך בהמשך החזקת התפוסים, כולם או חלקם, הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת

הנזק שנגרם למשיבים וחלופות תפיסה אפשריות. באיזונים שעורך בית המשפט יש להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיבים, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות העומדת למשיבים, שבשלב זה הם בגדר חשודים בלבד.

ראו החלטת בית המשפט העליון, כבוד השופט ע' ברון בע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים (8.4.18). באותו עניין מצא בית המשפט לצמצם את היקף התפוסים והעמידם על כ- 36% משווי העבירות שיוחסו לנאשמת, לאור הערכת חסר בדבר סיכויי החילוט בתום ההליך. כמו-כן מצא בית המשפט לערוך איזון בסוגי הרכוש התפוסים לאחר שקבע כי תפיסת חשבונות בנק היא אמנם האמצעי היעיל ביותר לחילוט (קרי מימוש מטרת התפיסה בתום ההליך המשפטי), אך זהו האמצעי הפוגעני ביותר כלפי הנאשמת. בנסיבות אלה הורה בית המשפט לשחרר את מרבית חשבונות הבנק של הנאשמת ומתוך תפוסים שהותיר בשווי של 2.5 מיליון ₪ מצא להקפיא סך של מיליון ₪ מתוך החשבונות, והיתרה בתפיסה של דירת מגורים שבבעלות הנאשמת.

בבואי לערוך איזונים בתיק דנן מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוסס על איכות חומרי החקירה; בהינתן סיום החקירה והעברת התיק לפרקליטות; בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך, ראוי לאפשר למבקשת להחזיק תפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות למשיבים. לחילוט מלוא שווי העבירות בתום ההליך ראו ע"פ 1872/16 ניסים דז'לדטי נ' מדינת ישראל (18.05.17), ע"פ 4143/17 מחמד עאבד נ' מדינת ישראל (13.08.18). לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ראו עניין סנדלר. וכאמור, לא ניתן להתעלם מהפער המשמעותי בין שווי התפוסים, הן מהמשיב 17 והן מהמשיבים 20-21, לבין שווי העבירות המיוחסות להם.

1. אשר למועד העברת התיק לפרקליטות והפער לעומת הצהרות קודמות, לא מצאתי לייחס לכך, בשלב זה, משקל משמעותי. מדובר בחקירה דינמית אשר התפתחה גם לאור הנחיות הפרקליטים המלווים שאף נכחו בדיון, וב"כ המבקשת הצהיר כי בתוך ימים ספורים יעבור מלוא התיק לידי הפרקליטות (בפועל חלק עבר עוד קודם לכן, בשלב השלמות החקירה).

8. כאמור בפתיח, נוכח הערות בית המשפט שנבעו מההיקף העצום של חומרי החקירה (כ- 250 קרגלים) והצורך בלימוד מעמיק על ידי הפרקליטים המלווים, תיקנה המבקשת את הבקשה ועתרה להארכת תקופת החזקת התפוסים למשך 180 ימים. פרק הזמן המבוקש (לאחר תיקון הבקשה) סביר ביותר, תוך שאינני מוציא מכלל אפשרות בקשה עתידית של הפרקליטות לארכה נוספת להשלמת לימוד התיק, נוכח היקפו הנרחב.

9. לאור המפורט לעיל אני נעתר לבקשה ומורה על הארכת תקופת החזקת התפוסים למשך 180 ימים נוספים מיום 17.3.19.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תשע"ט, 21 אפריל 2019, בהעדר הצדדים, ותישלח אליהם.

הדו"ח הסודי וחומרי החקירה יוחזרו למבקשת, מסמכים שהוגשו על ידי המשיבים יוחזרו להם.